

TÀ ÁO XANH

Đoàn Chuẩn - Từ Linh

Slow

Gió bay từ muôn phía tới đây ngập hồn anh. Rồi
nhau để mà nhớ, nhớ nhau để sầu dâng. Tình
 tình lên chơi với. Thuyền anh một lá ra khơi. Về em phong kín như mây
 trần ôi mong manh. Người mơ một sớm đến anh. Rồi đi đi mãi cho anh
 trời. Đêm đêm ngồi chờ sáng mơ ai. Mộng nữa cũng là
 sâu. Đêm đêm ngồi chờ sáng mơ ai. Mộng nữa cũng là
 không. Ta quen nhau mùa thu. Ta thương nhau mùa đông. Ta yêu nhau mùa
 không. Ta quen nhau mùa thu. Ta thương nhau mùa đông. Ta yêu nhau mùa
 xuân. Để rồi tàn theo mùa xuân. Người về lặng lẽ sao đành.
 xuân. Để rồi tàn theo mùa xuân. Người về lặng lẽ sao đành
 Anh còn nhớ em nói rằng. Sao mùa xuân lá vẫn rơi? Sao mùa xuân lá vẫn
 Anh còn nhớ em nói rằng. Sao mùa xuân đến không vui? Sao mùa xuân đến không

bay? Em ơi! Có hoa nào không tàn. Có trời nào không
 tươi? Em ơi! Có trăng nào không tà, Có diều nào không

mây. Có tình nào không phai? Em còn nhớ? Anh nói rằng: Khi nào em đến với
 bay. Có tình nào không say? Em còn nhớ? Anh nói rằng: Tâm hồn anh để chông

anh. Xin đừng quên chiếc áo xanh. Em ơi! Có đâu ngờ đến
 quên. Tâm tình anh để chông phai. Em ơi! Có đâu ngờ đến

rằng có màu nào không phai như màu xanh ái ân. Rồi chiều nào xác
 rằng có tình nào không phai như tình anh với em. Rồi chiều nào băng

pháo, bên thêm tan tác bay. Em đi trong xác
 giá, tâm hồn tim đến nhau. Em Em mơ trong Em

pháo. Anh đi không ngược mắt thôi đành em. Lúc anh ra đi lạnh giá tâm hồn.
 hát. Anh mơ trong nét bút đa tình sao. Trách sao hoa xưa còn có lúc tàn.

Hoa mai rơi từng cánh trên đường. Lạnh lùng mà đi lướt tiếc thêm
 Nhưng riêng anh dệt mấy cung đàn. Nhạc đời còn ghi những nét thương

chi. Hoa tàn nhạc bay theo không gian. Biết.....
 yêu. Hoa tàn tình tan theo không